

Fricz Tamás - Knézy Jen? viszont remekül teljesített!

2013 szeptember 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Knézy Jen?, a Magyar Televízió sporttudósítója végre bombát robbantott: elege lett az elmúlt évtizedek kenegetés, hazugságra és mellébeszélésre épülő, „a jövő szép lesz”-szerű álságos mellébeszélésből.

Kimondta azt, amit láttunk a pénteki román–magyar mérk?zésen: nincs magyar labdarúgás, s ha nem hagyjuk abba a több évtizedes hazudozást, akkor soha nem is lesz.

Knézy Jen?nek igaza van abban, hogy ezt megtette (egy ideje egyébként már próbálkozik ezzel).

S ezáltal ? nyújtotta a legjobb teljesítményt [a román–magyar selejtezn](#): szakított egy ócska paradigmával, mégpedig azzal, hogy folyamatosan azt hazudja a „magyarfoci” környezete a nyilvánosság el?tt immáron legalább négy évtizede, hogy amit látunk, az „biztató”.

Vegyük észre: ami a magyarfoci körül van, az a Kádár-korszak továbbélése a labdarúgás területén. Itt sem történt meg a rendszerváltás, miként annyi más területen, legyen az titkosszolgálat, kultúra, médiavilág, bíróságok, tudomány egyes szférái stb., stb.

A Kádár-korszak a munka és teljesítmény nélküli megélhetés?l, illetve az ezt legitimálni próbáló hazudozásról és mellébeszélésr?l szól.

Visszont a magyarfoci háza táján továbbra is ez van, egészen a mai napig. A magyarfociból él meg rengeteg szervezet, MLSZ-alkalmazottaktól a klubok korrupt vezet?it?l a hiéna futballmenedzsereken át a magyarfocival foglalkozó médiumokig, újságírókig, riporterekig és így tovább.

Egervári mismásol, Knézy kimondta

Fotó: Europress/AFP

Jól látható az újságírók és a tudósítók hozzáállása: b?dületesen borzalmas NB1-es mérk?zéseket úgy kell közvetíteniük, hogy nem szabad kimondaniuk azt, amit látunk: hogy ez botrányos, amit néznünk „kell”. Az országos sportlapban még mindig több oldalon kell foglalkozni a magyarfoci nev? semmivel, miközben sikeres sportágainkra fél oldal jut. Igen, igen, uraim: itt állásokról, pénzr?l van szó és érdekekr?l, ezért és csak ezért kell fenntartani a látszatot, hogy amir?l írnak, az létezik is. Márpedig nem létezik.

Mit is mondott Hofi már a hetvenes években a magyarfociról? Azt, hogy a tévében lehalkította Vitrayt, s felhangosította a rádióból tudósító Szepesi Györgyöt, aki még a szarból is aranyot tudott „tudósítani”. „Tévén néztem, a rádión hallgattam – így t?rhet? vót” – mondta Hofi.

De ennek véget kell vetni. Tisztán és világosan ki kell mondani: ebb?l tényleg elég volt! Elég a hazudozásból a magyarfoci „biztató jeleir?l”, a „sokat fejl?dtünk” ágalásából. Ugyanúgy elég volt a magyarfoci háza táján ebb?l, mint minden másban, politikában, gazdaságban, kultúrában, tudományban, történelemben, külpolitikában, globális folyamatokban.

Nem elfogadható, hogy miközben az országban az elmúlt három évben számos területen fejl?dés indult meg, és az ország önbizalma, a nemzetudata is lassan kezd helyreállni, s?t, számos sportágban kiemelked?t vagyunk képesek nyújtani – lásd a londoni olimpia remek magyar sikereit, melyekre joggal vagyunk büszkéek! –, addig itt van a legnépszerűbb sportág, a foci, amely romokban és öncsalásban, hazugságban és kádári mocsokban fetreng.

A Bukarestben történtek nem maradhatnak következmények nélkül, következmények kellene, itt és most.

El?ször is: gyorsan el kell felejteni a vb-re való kijutást lehetőségét, mert mondjuk ki: egy ilyen csapattal nem is érdemes kikerülni Rióba!

Másodszor: a 2016-os Eb-re kell elkezdni a felkészülést, átfogó koncepció alapján, amelyben az utánpótlástól a válogatott szerepléséig mindent egységes szerkezetben kell átgondolni. Az Orbán-kormány már megtette az els? lépéseket, ezt kell folytatni, s nem azt, hogy nemzetközi nyomásra lassan megtiltjuk a szurkolóknak még azt is, hogy kinyissák a szájukat.

Harmadszor: Egervári Sándornak természetesen mennie kell, még hozzá lehet?leg tegnap. (Ezt természetesen neki kellene felajánlania, de egy olyan országban mit várunk, ahol Gyurcsány Ferike még mindig politikai tényező lehet?) A szürkeség és a színtelenség, a jellegtelenség ugyanis nem sok jót hoz. Számomra vele kapcsolatban a végs? „lökést” az adta meg, amit [a román–magyar második félidőjének elején](#) kellett látnom. Ugyanis elemi dolog lett volna, hogy az els? félid? után szinte minden mindegy alapon felszántják a pályát a „fiuk”, s ehhez a motivációt az edz? kell, hogy megadja az öltöz?ben. Ehhez képest döbbenetes volt látni, hogy a második félid? elején sem változott a játék képe, s?t. Vajon mit csinált a kapitány a szünetben?

Negyedszer: a magyar játékosok lélektelen hozzáállása förtelmes és undorító volt. Mit képzelnek ezek a „sportolók”, Guzmicstól [Dzsuzsák](#)ig, több százézeres, esetenként milliós fizetésekkel? Nem is beszélve arról, hogy ez román–magyar, magyar–román meccs volt, történelmi, politikai jelentőséggel. Hol van a nemzettudat, az eltökéltség? Gyáva, beszari alakokkal nem megyünk semmire. Végig azon gondolkodtam: vajon mi motiválja ezeket a „sportolókat” egyáltalán? Szigorúan a pénz, az „állás” meg az, hogy le ne sérüljenek?

Új szövetségi kapitány kell, s ezeknek a játékosoknak – tisztelet a kivételnek, lásd Bogdán – nagyon messzire kell kerülniük a válogatottól.

S ha egy ideig nem lesz kivel helyettesíteni őket, hát el kell viselnünk, hogy inkább jöjjön a csend és építkezés, öntudatos, magabizó, nemzettudattal is rendelkező fiatalokkal.

Csak merjük végre kimondani – nem csak a foci területén –, hogy ami borzasztó, az borzasztó. Ez a kiindulólépés a paradigmaváltáshoz!

Fricz Tamás - mno.hu

Ajánló